

Indruk maken

Soms maken getallen indruk. Ze zetten een probleem op scherp. Soms wekken getallen de indruk dat een probleem marginaal is. Dit kwam bij me op toen ik een citaat las van Marc Dullaert, tot voor kort landelijk aanjager van het Thuiszitterspact. Hij heeft zijn eindrapport geschreven, *'De kracht om door te zetten. Hoe kunnen we de impasse rondom thuiszitten doorbreken?'*. Het antwoord is kort gezegd, de gemeenten en het samenwerkingsverband in een regio samen doorzettingsmacht te geven om thuiszitten te voorkomen of te beëindigen. En om met casemanagers te gaan werken. Het navolgende citaat komt overigens niet uit het genoemde rapport.

"Het aantal leerlingen in het funderend onderwijs dat langer dan drie maanden thuis was, is 0,14 procent van de leerlingen in po en vo, inclusief speciaal basisonderwijs en (voortgezet) speciaal onderwijs in Nederland in schooljaar 2016-2017."

Het citaat volgt op een betoog over stijging van het aantal thuiszittende leerlingen (nu landelijk 4400), ketensamenwerking en door samenwerkingsverbanden en gemeenten te hanteren gelijklopende definities. Het vraagstuk over de thuiszittende leerlingen is een forse uitdaging en het tegendeel van marginaal. In dit geval leidt het getal, 0,14%, af. Het relativeert, het maakt een probleem onderdeel van een groter, bijna per definitie ongrijpbaar geheel. Het getal in absolute aantallen, 4400 leerlingen, brengt ons direct terug bij de les. Deze leerlingen verbeelden we ons op school, of in de buurt.

Dat is precies wat de partijen verenigd in het Thuiszitterspact (de ministeries van Justitie en Veiligheid, VWS en OCW, de VNG en de PO-Raad en de VO-raad) voor ogen hebben. In 2020 is geen enkel kind langer dan drie maanden thuis zonder een passend onderwijs- of

zorgaanbod. Niks marginaal, maar een jaar stevig samenwerken en indruk maken.